

Følg mig – Invitation til at leve i tro
Andreas Østerlund Nielsen, Daniel Hougaard og
Kristian Nakskov Kappel (red.)
Mediacellen i samarbejde med DanskOase, 2017
326 sider

Anmeldt af Sune Skjold Skarsholm

DanskOase er siden bevægelsens spæde begyndelse for over 30 år siden vokset i det antal mennesker, der identificerer sig med fornyelsesbevægelsen og knytter til ved dens aktiviteter. Ud over en række netværk for præster, ledere og menigheder samler bevægelsen efterhånden flere tusinde personer til den årlige bibelcamping på SommerOase i uge 29.

Nu har Udvalg for Teologisk Innovation inden for Oase udsendt en antologi om discipelskab eller medvandring. Udgivelsen bliver af bogens redaktionsgruppe set som et udtryk for at Oase har »bevæget sig fra at være en fornyelsesbevægelse, der agerede som et supplement og et korrektiv til kirken i øvrigt, til at blive en bevægelse, der står i egen ret og på egne ben som et netværk af menigheder« (s. 16).

Jeg ved ikke, hvem der anfægter Oases ret til det, men det skal i al fald hilses velkomment, at bevægelsen træder i karakter og bliver tydeligere på sit teologiske DNA og selvforståelse. Det har stået lidt

uklart for omgivelserne. I 00'erne forsøgte bevægelsen at råde bod på uklarheden med udsendelsen af en række dokumenter fra Oases lederskab om klassiske debatemner på den kirkelige højrefløj (om skilsmisse og gengiftning, økumenisk samarbejde, kvinders tjeneste i menigheden). Dokumenterne blev udarbejdet af teologisk rådgiver Morten Munch, og det er karakteristisk for dokumenternes konklusioner, at bevægelsen bevidst formulerer sig pragmatisk og gerne vil rumme en mangfoldighed af synspunkter, så længe der kan argumenteres bibelsk for dem. Uklarheden om den teologiske profil er også kommet til udtryk gennem flere af de hovedtalere, der har været inviteret til SommerOase, der vel må siges at være bevægelsens flagskib. Det har skabt reaktioner og utryghed hos lederskabet i bevægelsens søsterorganisationer, som Indre Mission, Luthersk Mission og Kristeligt Forbund for Studerende, hvor mulighederne for samarbejde med Oase er blevet

diskuteret flittigt i bestyrelseslokalerne, alt imens disse organisationers medlemmer flittigt har deltaget i Oases aktiviteter og lyttet til forkyndelsen der.

Forfatterne til antologiens hele 32 forskellige bidrag udtrykker ikke nødvendigvis Oases egen officielle holdning eller identificerer sig alle med bevægelsen. Men bogens tema om 'at leve i tro', 'mesterlære', 'discipelskab' eller 'efterfølgelse' betegnes af redaktørerne som 'en hjertesag' for Oase (s. 15). Antologiens bidrag er meget forskellige i deres konkrete fokus. Men skribenterne tager udgangspunkt i egen praksis og erfaringer, og det er antologiens styrke. Vi hører om præsters samtaler med dåbsforældre, forældre som ønsker at give troen videre til egne børn og om trosformidling til børn, konfirmander og unge. Andre bidragsydere giver personlige beretninger om at indrette og åbne eget hjem som madklubber for kvarterets beboere, arrangere kontaktskabende aktiviteter uden for gudstjenesten som pilgrimsvandring, Alpha-kurser, deltagelse med forbøn på helsemesser, invitationer til Christfulness som efterfølgelsesvej. Vi inviteres endog med til crossyoga som en indgang til at tjene Jesus med hele kroppen. Vinduet til kirken i verden åbnes gennem beretninger om hvordan medkristne i andre lande erfarer omkostningerne og velsignelserne ved at efterfølge Kristus som en forfulgt minoritet.

Kort sagt: mangfoldigheden i udfoldelsen af temaet er stor – og samtidig ikke fyldestgørende. Og det er netop en af antologiens og bidragenes pointer: »At tro på Gud er en måde at leve sit liv på« (s.11). Netop *hele* livet som kristen skal

sættes ind i discipelskabets og efterfølgelses perspektiv – også de mange områder af tilværelsen som sekulariserede kristne kan være tilbøjelige til at reservere som tros-neutrale eller uden betydning for kirken vidnesbyrd til verden. Her savner jeg en større tydelighed om, at arbejdslivet og de daglige gøremål også er en del af en discipelskab (jf. kald- og stand-tanke). Det er, som om kun de lidt ekstraordinære indsatser får opmærksomhed, hvorved discipelskab får et noget elitært præg.

Trods bidragenes mangfoldighed kan der spores en række grundantagelser, som går igen. Som en kode til læsningen gør redaktørerne i indledningen opmærksom på dette: Det handler om, at livet i tro er en livslang proces, hvor vi skal vokse til modenhed og integritet i troen. Troen vedrører alle livets forhold. Livet leves i relationer til andre mennesker. Der er frihed til en mangfoldig måde at vandre i Jesu fodspor, men troens vej er altid fundet i Bibelen (s.14).

Antologiens vægtigste bibelteologiske bidrag kommer som det første og er skrevet af missionspræst i Areopagos, Ole Skjerbæk Madsen. Som den erfarne læremester fra *I Mesterens Lys* argumenterer Skjerbæk Madsen overbevisende og med tyngde for at Jesus brugte en mesterlære-model for sin undervisning af sine disciple. Jesus inviterede disciplene til at begynde på at leve et helt nyt liv og bøje sig under hans autoritet. Det skete ikke blot ved sin undervisning af dem, men i høj grad også ved eksemplets magt og ved at de var vidner til, hvad han gjorde. I denne læreproces skulle disciplene ikke blot være passive modtagere og tilhøre.

De lærte ved at praktisere, hvad de så og hørte. Skjerbæk Madsen er opmærksom på, at Paulus ikke benytter discipel-terminologien, men påviser at Paulus udtrykker samme sag gennem begreber som 'det nye menneske', 'den anden Adam', 'Kristi legeme', 'ét i Kristus' eller 'helliggørelse'. Jesus kalder stadig mennesker ind i den samme efterfølgelse. »Vores menigheder skal være fællesskaber af Jesus-efterfølgere, hvis de skal være i overensstemmelse med Jesu undervisning og apostlenes lære«. Det betyder for Skjerbæk Madsen

et opgør med al hierarkisk embedstænkning. »Vore menigheder skal være fællesskaber af ligeværdige disciple af Jesus. Hele menigheden har fået præstetjeneste betroet«. Det er en genuin luthersk forståelse af det almindelige præstedømme som ikke blot udledes i menighedens samlinger, men alle ugens dage – 24/7.

Bogens målgruppe angives at være til præster, teologistuderende, menighedsrådsmedlemmer og ledere i de kirkelige organisationer (s.12).